

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorum Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. IV. Camillus it fundatum domicilia Mediolani & Genuæ. Diuinam
punionem interminatur certis nautis, quæ ipsos est consecuta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

CAPVT IV.

*Camillus it fundatum domicilia Mediola-
ni & Genue. Diuinam punitionem in-
terminatur certis nautis, quæ ipsos est
consecuta.*

AD hoc vsque tempus non erat alibi no-
stra Religio, quàm Romæ & Neapoli;
sed propter multorum ad eam adspiran-
tium, atque in dies se offerentium copiam,
existimauit Camillus diuinæ esse voluntatis,
vt eam per quasdam alias Italiæ ciuitates iret
dilatatum: proposito sibi semper scopo, exer-
cendæ in proximos, quos maior tenet neces-
sitas, charitatis, & obuiam eundi multis in-
firmorum incommodis atque angustiis, tam
eorum qui in Xenodochiis, quàm qui in ædi-
bus priuatis moriuntur. Cum tali proposito,
& absq; vllius Principis fauore, & sine litteris
cuiusquam commendatitiis, sola in Deum fi-
ducia fretus, & sperans, ipsum suæ Religionis
institutum viam sibi ad quæcumque animo
destinaret aperturum, præmisit Mediola-
num versus P. Franciscum Antonium Ni-
glium, cum aliis quinque, quò & ipse postea
est eos consecutus, peruenitque decimâ quar-
tâ Iunij, anno M. D. XCIV. & inde digressus,

Genuam eadem de caussa intrauit decima
 quinta Augusti sequentis. In quibus ciuitati-
 bus, conductis primùm ædibus, deinde vil-
 tatis quotidie Xenodochiis, adiutisque, non
 secus atque Romæ & Neapoli fecerant, egro-
 tis ac moribundis, ita initium duabus illis
 foundationibus datum est. Postea verò nego-
 tiis Camillum Neapolim vocantibus, ipse
 Genuæ simul cum P. Baltasare Fonseca con-
 scendit, electâ inter priuatorum triremes
 vnâ, quæ domini Cosmæ Centurionis erat.
 Sed cum in eo itinere res illi occurreret nota
 tu digna, vt appareat, quantum à peccato
 abhorruerit, nolo eam silentio prætere-
 rant. Erant igitur illæ triremes propter incommo-
 dam maris tempestatem in Portu Venens
 expectantes: vbi quidam iuuenes nauæ et
 Camilli triremi, à quibus Dei timor aberat,
 adolescentulam quamdam Hispanam præ-
 cantes, ea coram ipso dicebant & faciebant,
 quæ minimè decebat. Itaque Camillus ob
 enormem diuinæ Maiestatis offensionem
 graui dolore animi percitus, nec valens diu-
 tius istorum hominum imprudentem suffe-
 re procaciam, surrexit, foros conscendit, Cru-
 cifixum manu extulit, asperè eos reprehēdit,
 pauorem omnibus, quotquot in ea triremi
 erant, ingentē incussit. Minabatur enim futu-
 rû, vt tremenda in eos diuina punitio ingru-
 ret,

ret, nisi vitium illud pestilens atque abominabile emendarent. Atque inter alia, his verbis velut sigillo & conclusione omnium hactenus dictorum atque intentatorum utebatur. Denique *totus*, inquit, *obstupescit hæreo, qui fiat ut tremendum Dei potentissimi brachium tanta in vos utatur patientia, nec statim statim fulmina è calo emittat, vósque confestim omnes in mare præcipitet absorbendos. Verùm scitote id vobis aliquando non defuturum, neque huic toti triremi, nisi vitam mutaueritis, & nominatim nisi abominatorem hanc pessimam emendaueritis.* Et dictum hoc euentu probatum est, cùm id ipsis accidit circa vigesimum octauum Augusti. Ac fuit quidem hæc res valdè admirabilis, & magnum Domini iudicium, quòd omnes supra dicti iuuenes, cum illa ipsa triremi sua, vno circiter post anno, in eo sinu maris, quem *Golfo di Leone* appellant, submersi sunt, cùm in Hispaniam deportarent Comitem Entellæ iam creatum Proregem Neapolitanum: in qua triremi speciatim omnes feminae, atque aliæ Dominae è comitatu Proreginae vndis obruta. Quod postea in alia quadam navigatione quidam senex nauta, vir bonus, qui adfuerat, cùm Camillus istos vitâ & lasciuia perditos reprehenderet, eidem Camillo memorauit his ferè verbis:

L 4 Pater,

Pater, isti omnes iuuenes, quos anno præterito in Portu Veneris reprehendisti, unâ cum triremi sua fluctibus hausti sunt, & quemadmodum prædixeras & interminatus fueras, funditus perierunt, ne uno quidem excepto, postquam in pessima ac dissolutissima vita ad extremum perseverassent. Appulit tum temporis Neapolim Camillus satis malè à mari affectus, propterea quòd dies minimum duodecim aëris expositus iniuriis, vni tormento murali ad proram continenter sub dio insedisset, nec umquam animum induxisset ad puppim (quò ab omnibus etiam cum precibus inuitabatur) accedere. Quod ea de causa fecit, quia cum primo die ibi apud illos fuisset, atque ipsis inter se ludentibus vnum inaudisset euomentem blasphemiam, inde statim abcesserit, nec eò amplius redire, nec illis se sociare voluerit. Expeditis deinde negotiis Neapoli, cum multis subditis reuerfus est Genuam vectus triremi Principis Vriæ: quoin itinere magnum adiit discrimen. Dum autem aliquantisper Genuæ conquiesceret, ad eum allatum est, magnam esse Mediolani suspicionem pestis, & Archiepiscopum Viscontè duos è nostris postulasse, quos ad Lazaretti Xenodochium mitteret, vnius familiaria, quæ iam pestis afflata esse contagio ibi deprehensa esset, curam habituros. Ad curam

Xeno-

Xenodochij ingressum præsens adesse cum percuperet, illuc magnis itineribus & citatis equis contendit, veritus ne sibi aditus intercluderentur. Quò cum peruenisset, comperit duos è nostris Lazarettum iam intrasse, & illius adiutandæ familiæ partes suscepisse. E qua familia licet vnus in ipsorum brachiis ex pestilentia extinctus fuerit, ipsi tamen Dei beneficio exactis quadraginta diebus separationis, sani & salui citra vllum contagionis vestigium euaserunt.

CAPVT V.

Camillus mutat pristinum modum ministrandi infirmis. Pontifex aliquos è nostris in Hungariam mittit.

CVM esset Camillus Mediolani, & ardenti incitaretur studio semper impensius in pauperum commoda incumbendi, postulatu atque impulsu dominorum Xenodochiis aduigilantium, nonnihil pristinum modum ministrandi infirmis immutauit: suscepta nimirum integra magni Xenodochij cura, totque personis illi attributis, atque ibidem habitare iussis, quot prius inhabitabant famuli mercenarij. Quæ mutatio facta est septimâ Februarij, anno Domini

L s ni